

Editor's Note

Please address all communication for the English pages to **The English Editor, 'Morning Star'**
UDUVIL, CHUNNAKAM

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka under No. Q B/59/300/26/82

Established: 1841: A Christian Weekly : Published Every Friday

Vol. 142 JAFFNA, FRIDAY, 3rd SEPTEMBER, 1982 No. 36

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Subscription

Inland: Rs. 35/- per year.
Single issues are available at the VARANY MISSION SALES CENTRE, Model Market, Jaffna at Re. 1/- per copy.

Apply to:
The Manager,
'Morning Star', Vaddukoddai.

St. John's Church Chundiculi

Service of Thanksgiving

A Service of Thanksgiving for the life of *Selvaranee Setukavalar* wife of Mr. R. E. J. A. Setukavalar was held at St. John's Church, Chundiculi on 27-8-82 at 4.30 p.m.

The Opening Prayer was offered by Rev. G. A. Winslow of the Methodist Church and the Litany of Thanksgiving by the Rev. Joseph Sarvanandhan, Vicar of St. John's Church Chundiculi.

Members of the family read the Bible Lessons and also sang a special anthem.

Mrs. V. Canagasabai, paying a tribute to the life and work of the deceased, said that *Selvaranee* not merely touched life at many points but touched them with a commitment which was an example to all those who had the privilege of working with her.

The YWCA, the Women's Centre at Maruthanamadam, the Church, the community and her home were all enriched by the impact of her dedicated Christian life and her sense of mission.

Whatever 'point' she touched, in the life of the institutions she was associated with, had the seal of the maturity of a Christian worker whose will was always attuned to the will of God.

In the calm and unruffled manner in which she addressed people, in the patience she displayed towards nagging problems, in the love and affection she showered on the least and the lost, she revealed attributes that belonged only to those who had a deep sense of Calling to the tasks entrusted to them.

Rev. A. J. C. Selvaratnam, in his Sermon said that a question that has always agitated mankind was, if there was life after death. Many people have given many answers. But to the Christian the 'empty tomb' is a symbol of a life which does not end when the soul departs from the body. Jesus Christ himself appeared after death to many people and continues to appear today to many in their spiritual struggles and encounter. Rev. Selvaratnam referred with great joy to the time when he as a young Minister of the Church at Hulsdorf was associated with the home of the Pulle-nayagams where *Selvaranee* was brought up. Her father was a lawyer. The strength and Christian fortitude and love for humanity that marked the life of her parents was a rich legacy which *Selvaranee* had inherited in full measure from her parents.

The Rt. Rev. D. J. Ambalavanar, the Bishop of the JDCSI offered the final Prayer and Benediction.

The Service ended with the 'Death March' played on the Organ while the congregation kept standing.

JDCSI

Second Annual Sale of the Inuvil Church

The second annual thanks-offering sale of the Inuvil Church, was held on the 31st of July. The sale commenced with a prayer of Thanksgiving by the Rev. N. W. G. Sugunarahaj. He then welcomed Dr. Mrs. R. Arnold to declare the sale open. Dr. Mrs. Arnold thanked the Pastor and the members of the Church for inviting her to declare the sale open.

The sale was very well organised, the Worker of the Church Mr. V. Rajkumar and the members of the Church Committee had done their best to see that the sale was a success. It was very encouraging to see that many from other Churches too were present at the sale.

The Preferential Vote in Sri Lanka

For the first time in the history of national elections, voters will be able to specify their preference of candidates, at the Presidential Election if there were to be three or more candidates contesting.

If there were to be two candidates, the voter will vote for one. If there were three candidates, the voter will specify his vote and the second preference. If there are four or more candidates the voter will vote for one and indicate his second and third preference on the ballot paper. But no voter is compelled to specify preferences.

Preferences have to be ascertained only if no candidate has polled more than one half of the valid votes cast and only in respect of the candidate to whom the voter has voted.

For a ballot paper to be valid, the first preference must be indicated and thereafter it is at the discretion of the voter to indicate his second or third preferences.

The Presidential Election

Nomination Day has been fixed for 17-9-82 and Election Day for 20-10-82. Provision for postal voting has been made for some 120,000 public servants who will be on election duty.

There will be about 6900 polling booths in the twentytwo electoral districts at which the poll will be taken between 7 a.m. and 4 p.m. on the 20th of October, 1982.

The ballot paper for the Presidential Election will have the names of the candidates but the ballot paper for the parliamentary elections will contain only the names of the recognised parties and the Independent Groups.

Church News from Abroad

The Tutu Passport

A South African Supreme Court Judge has dismissed an application by the South African Council of Churches, General Secretary Desmond Tutu for the return of his passport, which was withdrawn last April after he returned from a speaking tour.

Michael Severn of Columbia University, however, came to South Africa to present Tutu an Honorary Doctorate of Sacred Theology.

"To express our respect for Tutu", said Severn "we would go to the ends of the earth". In his acceptance address, Tutu reportedly called the South African Apartheid "as vicious as nazism a communism".

Martin Niemoller

Hardly any minister within the Evangelical Church in Germany has become better known than Martin Niemoller who celebrated his 90th birthday on 14-1-82. Niemoller is well known for his part in the church resistance movement during the period of Nazi dictatorship and as a spokesman of the peace movement during the years following World War II. In both cases his intentions were subjected to political misinterpretations and politically he has been a controversial figure.

"From Submarine to Pulpit" is the title of a book he wrote in 1934.

First Women Preacher in Kenya

Jane Njoroge is the first woman to be licensed by the Presbyterian Church of East African (PCEA) as "a preacher of the gospel". Ordination of women has been one of the most controversial issues in Kenyan Churches. She is now a "licentiate" who can perform the duties of a Minister except those of baptising or giving Holy Communion or solemnising a marriage.

News from Churches (Methodist and Anglican)

○ *Contact* is a Bulletin of the Methodist Memorial Church at Moor Road, Colombo-6. The Bulletin of July which we have received contains an article entitled "Christ changed the Cross into his Throne" by Rev. Dr. James S. Mather and also reports of activities of the church which include an account of the Methodist Day Celebrations on 26-6-1982 when the Jampetah and Moor Road churches went to Diyagala Boys Town, Ragama to celebrate Methodist Day.

The Local Preachers' Recognition Service on 6-5-82 and the Sunday School Children's Rally on 22-5-82 are other activities

IN MEMORIAM

-IN EVER LOVING MEMORY

OF

Mrs. Emily Pavalam Arnold

(Daughter of late Dr. & Mrs. G. W. S. Subramaniam of "Pavala Giri" Manipay)

Died 17th September 1978.

"Where ever we go and what ever we do, Lifes beautiful things remind us of you. A wonderful wife and mother, we will never forget, Treasure her O Lord in your Garden of rest".

Fondly remembered by
Your husband and children
here and abroad.

Wedding

Vasanthakumar — Suganthini

The marriage was solemnised at the Uduvil Church on 28-8-82 at 4.30 p.m. of *Christie Vasanthakumar* son of Mrs. P. Sountararajah of Jaffna and *Suganthini*, daughter of Mr. Subirtharatnam Winslow and Mrs. Winslow of Uduvil.

Rev. N. W. G. Sugunarahaj officiated at the nuptial ceremony. Rev. D. R. Ambalavanar, preached the homily.

The Rt. Rev. D. J. Ambalavanar, the Bishop of the JDCSI offered the concluding prayer and Benediction.

IN BRIEF

○ The Jaffna International Sports Stadium will be cited at Kakkaitivu. The Stadium will be constructed, leaving the Archeological work-site untouched.

reported in the Bulletin.

Rev. S. J. Kathiresapillai is the Minister in charge of the the Moor Road Methodist Church.

○ Christ Church, Galle Face has now a new Vicar — the Rev. Baldwin Daniel who succeeds the Rt. Rev. Cyril Abeynaike who after his retirement as Bishop of Colombo, took on the responsibility of the Parish which he has served for four years.

At a meeting of P. C. C. on 4-3-82, a Resolution, moved by Mr. Orloff was passed, expressing its deep gratitude to the Rt. Rev. Cyril Abeynaike and Mrs. Abeynaike for their "out-standing service".

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841.

சிறிந்தவ வார இதழ்.]

[வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது.

"நீதி துணைத உயர்த்தும்; பாவம் எந்தக் குகைக்கும இழிவாம்"

மலர் 142]

3—9—1982

[இதழ் 36

வேதாகமப் பள்ளியும் பிறவும்

நமது ஆதினத்தின் சபைகளைச் சேர்ந்த பிள்ளைகளுக்காகச் சென்ற வாரம் ஒரு விடுமுறை வேதாகமப் பள்ளி நடத்தப்பட்டது பங்கு பெற்ற பிள்ளைகள் அனைவருக்கும் இது பயன் கொண்டவோர் அனுபவமானது.

எட்டு நாள் நீடித்த இப்பள்ளியில் சுமார் 225 பிள்ளைகள் விடுதி போட்டிருந்து பள்ளியின் எல்லா நடவடிக்கைகளிலும் உற்சாகமாய் பங்கெடுத்தனர். திருநெல்வேலி ஆதினத்திலிருந்து, விடுமுறை வேதாகமப் பள்ளி நடத்துவதற்குத் தேர்ச்சியுடையவரும் அவ்வாதினத்தில் அதற்குப் பொறுப்பாயுள்ளவருமான நாலு தலைவிகள் நமது ஆதினத்தின் வி. வே. பள்ளியை நடத்துவதற்கு அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். அவர்கள் தாம் செய்ய வேண்டியிருந்தவற்றைச் சிறப்பாகச் செய்துதான் நமது ஆதினத்தைச் சேர்ந்த சில தலைவருக்கும் ஓரளவான பயிற்சியைக் கொடுத்தார்கள் என்பதையிட்டு மகிழ்க்கிறோம்.

பிள்ளைகளின் வேத அறிவையொட்டி ஆதினமும் அதன் சமயக் கல்விக்குமடிவம் எடுத்து வரும் கரிசனை பாராட்டுதலுக்குரியது. எனினும் சபைகளும் தனிப்பட்ட சபையாரும் இந்தக் கரிசனைக்கு எந்தளவு மாறுதலும் கொடுக்கிறார்களென்பது பெருங்கேள்வி ஒன்றாய்த் தொன்று கிறது.

சுமார் 225 பிள்ளைகள் இப்பள்ளியிற் சேர்ந்தனர் என்றோம். இதில் ஒரு பெரும் பகுதி நமது பிள்ளைகள் இல்லங்களைச் சேர்ந்தவர்கள். சபைகளிலிருந்து, சபைப் பிள்ளைகளாக, வந்தவர்கள் மிகக் குறைவென்ற சொல்ல வேண்டும். பெரும்பாலான சிறு சபைகள் ஒவ்வொரு பிள்ளையைத் தானும் இப் பள்ளியிற் சேர்ந்து கொள்ள அனுப்பப் பாய் போனது யசனத்துக்குரிய காரியம். சபைகள் அனைத்தும் போதைய கரிசனை காட்டியிருந்தால் இப்பள்ளியிற் சேர்ந்து கொண்ட பயனடைந்த பிள்ளைகளைத் தொகை இன்னும் கூடியதாயிருந்திருக்கும் என்பதே நமது நோக்கம். இந்த மகத்தான ஒரு முயற்சிக்கு நமது சபைகள் தரும் ஒத்துழைப்பு அத்தனவு!

சபைகளிலே தானும் பிள்ளைகளின் சமயக் கல்வியையும் சம்பந்தப் பட்ட பயிற்சி முதலானவற்றையும் பற்றி எந்தளவு கரிசனை யெடுக்கிறோம்? பாடப் புத்தகங்களையோ பயிற்சிகளுைய பிற உபகரணங்களையோ பிள்ளைகளுக்காகப் பெற்றுக் கொடுப்பதில் எந்தளவு ஆர்வம் காட்டுகிறோம்? ஏதோ, இசையெழுந்த கிள்ளிக் கொடுப்பதுபோல, நமது சபை வருமானத்தல் இரண்டு, மூன்று சத வீதத்தைப் பிரித்துக் கொடுத்துவிட்டுப் போதுமென்றிருக்கிறோமல்லவா!

ஒய்வு நாட் பாடசாலையிற் படிப்பிக்க எத்தனை ஆசிரியர்கள் முன் வருகிறார்கள்? நாட் பள்ளி ஆசிரியரை (பயிற்சி பெற்றவர்கள் அல்லவா!) கேட்டால்: ஞாயிற்றுக்கிழமைதான் ஓரேயொரு வீவு நான்; தயவுசெய்து குளப்பாதீர்கள் என்கிறார்கள். எனவே ஆசிரியர் பற்றாக்குறை எங்கும் எப்பொழுதும் காண்கிறது. ஊதியம் அற்ற வேலை யெனினும் உணர்தமான ஒரு பணி இது என்பதைப் பலர் உணராமற் போகிறார்கள்.

பெற்றோரின் கரிசனை பிரதானமாக வேறெங்கேயோ உள்ளது. நாமறிந்த காலத்தில் ஞாயிற்றுக்கிழமை யென்றால் ஒரு கட்டுப்பாடு, ஆலயம் செல்லுதல் அவசியம்; ஒய்வு நாட் பாடசாலை கட்டாயம்; பாடம் படிப்பெறாது விலக்கு; வாசிப்பதென்றால் வேதாகமம், அது கொண்டது என்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது. இப்பொழுதோ "பிடிஷன்" முதற் கரிசனை — ஒய்வு நாட் பாடசாலை நேரத்தில் என்ன நடாட்டாது. செல்லும் முறைகளும் அப்படியே, பாடசாலைப் புத்தகங்களுக்கும் பிற பொருட்களுக்கும் ஏராளமான பணத்தை நிதிக்கி விட ஆயத்தமாயிருக்கிறோம். ஒய்வு நாட் பாடசாலையைப் பொறுத்த மட்டினோ படிப்புக்குரிய உபகரணங்களை நமது பிள்ளைகளுக்குப் பெற்றுக் கொடுக்க மறுக்கிறோம்.

இந்த நிலை மாற வேண்டும். "கர்த்தாக்குப் பயப்படுதலே ஞானத்தின் ஆரம்பம்" என அன்று கூறப்பட்ட ஞான வார்த்தைகள் இன்றும் என்றும் உண்மையே. பிள்ளைகளைக் கர்த்தரின் வழியிலும் தரவாதம்; தம் பிள்ளைகளுக்குத் திருமுழுக்குப் பெற்றுக் கொடுத்தபோது அதைத் தானே வாக்குறுதியாய்க் கொடுத்தனர். அந்த உடன்படிக்கைக்குச் சபையும் உடந்தையாயிருந்ததன்றோ! பிள்ளை ஏன் பிள்ளைகளின் ஆதீனக் வளர்ச்சியைப் பற்றி இந்தளவு கரிசனையற்ற தன்மை?

பிற்பார் சோமசுந்தரம் —

அனுதாப உரையும்

பிரேரணையும்

[முன்னர் யாழ் மாநகரசபை உறுப்பினர் திரு பிட்டர் சத்தியநாதன் சோமசுந்தரம் அவர்கள் மறைவையொட்டி சபையில் கொண்டு வந்த அனுதாபத் தீர்மானத்தின் மீது மாநகர முதல்வர் திரு. நிராஜா விசுவநாதன் ஆற்றிய உரையின் ஒரு பகுதி.]

"பிட்டர் மாஸ்டர்" என யாவராலும் அன்போடு அழைக்கப்படும் பிட்டர் சத்தியநாதன் சோமசுந்தரம் அவர்களை நான் நேரடியாக அறிவவந்தது அண்மைக் காலக்காலில்தான். கடந்த மாநகரசபைத் தேர்தலில் இச்சபையின் ஆட்சி அதிகாரத்தைத் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி கைப்பற்றியதும் அவரிடம் இருந்த எமக்கு ஒரு வாழ்த்துக் கடிதம் கிடைத்தது. அதவே எமக்கும் அவருக்கும் ஏற்பட்ட முதல் தொடர்பு. அக்கடிதத்தை அவர் எழுதிய நேரத்தில் புறாணையிலுள்ள தமது மரபு வீட்டில் இருந்து தரையில் விழுந்த தாள் ஏற்பட்ட எலும்பு முறிவுக்கு சிகிச்சை பெறுவதற்காக அவர் அங்குள்ள வைத்தியசாலையில் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தார். அப்படியான ஒரு இக்கட்டு நேரத்திலும் தாம் சார்ந்த இயக்கம் அடைந்த வெற்றியைப் பகிர்ந்து கொள்ளுவதில் அவருக்கு இருந்த தடிப்பையும், ஆர்வத்தையும் அவரது கடிதம் எடுத்துக் காட்டியது.

பின்பு சேவையில் இருந்து ஒய்வுபெற்று நாடு திரும்பிய திரு. சோமசுந்தரம் அவர்கள் இச்சபையின் மாதாந்தக் கூட்டம் ஒன்றில் பார்வைவாராகக் கலந்துகொள்ளச் சமூகம் தந்திருந்தார். அவரை நாம் அந்நிதயாவே வரவேற்று சபைமண்டபத்தில் இருந்து கூட்ட நடவடிக்கைகளை அவதானிக்க ஏற்பாடு செய்தோம். இச்சபை நடத்திய பொது வைபவங்கள் அனைத்திலும் மனித உரிமைகள் தினக் கூட்டங்கள், நூலகத்துக்கு அத்திவாரக் கல் நாட்டும், வைபவம் அத்தனையிலும் அவர் சமூகமாக இருந்தார்.

திரு. பிட்டர் சோமசுந்தரம் அவர்கள் இச்சபைக்கு 1980 டிசம்பர் மாதத்தில் நடைபெற்ற தேர்தலிலே கண்டிக்குவிவட்டாரத்துக்கு இவ்வகைத் தமிழரசுக் கட்சியின் வேட்பாளராகப் பரிசுர்ப்புக்கு சபை உறுப்பினராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டார். அத்தேர்தலைத் தொடர்ந்து சிங்கள ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான அர்ப்போராட்டம் ஆரம்பமாக இருந்தது. சத்தியாகிரகப் போராட்டத்தின் ஓர் அம்சமாக கச்சேரி மறியல் போராட்டம் ஆகியவற்றின் மூலமும் நாளென்று நினைக்கிறேன் கடற்படை வீரர்கள் கச்சேரிக்குச் செல்லும் சேலபாக்கையையும் அடைந்து கச்சேரியில் மறியல் செய்து வந்த தொண்டர்களுக்கு அன்ன ஆகாரமோ, நீரோ கொண்டு செல்ல அனுமதியாகு முற்றுகையிட்டு நின்றனர் இம்முற்றுகையை வெற்றிசெய்ய முறியடிக்க வழிண்டவர் எங்கள் அமரர் சோமசுந்தரம். அவரது வேலியூடாகவும், அவ்வளவானது வேலியூடாகவும் திடீர் கண்டரையங்களை உண்டாக்கி கச்சேரியடியில் மறியலில் சூடுபட்டிருந்த தொண்டர்களுக்கு உண்பதற்கு உணவும், குடிப்பதற்கு நீரும் அனுப்பவும், புதிய தொண்டர்களைத் தொண்டர் அணியைப் பலப்படுத்த அழைத்துச் செல்வதற்கும் வீழ்ச்சி துடன் வழி கமைத்துத் தந்தார்

விடற்றோர் ஆண்டு

1980 ஆம் ஆண்டு நமது பிரதமர் ஐ. நா. பொதுச் சபையில் உரைவாழ்ந்த போது விடற்றோர் ஆண்டு என ஒரு வருடம் பிரகடனப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை முன்வைத்தனர். அதற்கான ஒரு குழுவை நிலமணம் செய்யப்பட்டும் கேட்டிருந்தார். இம் ஆலோசனையை அமெரிக்கா, அவுஸ்திரேலியா, ரஷ்யா, பிரான்ஸ், பாகிஸ்தான், பெலிசும் உட்படப் பல நாடுகள் ஏற்றுக் கொண்டன. அதன்படி 1987 ஆம் ஆண்டு சர்வதேச விடற்றோர் ஆண்டாகப் பிரகடனப்பட வேண்டுமென ஐ. நா. பொதுச் சபை கொண்டு வந்திருந்த ஆலோசனையை சென்ற மே மாதம் கூடிய ஐ. நா. பொருளாதார, சமூகக் குழு சிபாரிசு செய்துள்ளது.

அமரர் சோமசுந்தரம். இவனும் கடற்படை முற்றுகை தோஷியடைந்தது. வரபஸ் பெறப்பட்டது. மறியல் போராட்டம் வெற்றிசெய்ததொடர்ந்து நடைபெற முடிந்தது.

சத்தியாகிரகம் அவசரவசைட்டம் அமுதுகூடி வந்ததோடு முடிவுக்கு வந்ததாயினும், சிங்கள அரசுக்கு எதிரான போராட்டங்கள் அத்துடன் முற்றுப்பெறவில்லை. தொடர்ந்து நடைபெறவே செய்தன. 1981 ஏப்ரல் 17 ஆம் திகதிய அவசர காலச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டதும், தலைவர்கள் கைதானதும், குறிப்பிட்ட சிவனர மாதந்திரம் கைது செய்து பிறரைக் கைது செய்யாமல் விட்டதால் தமிழ் இனத்தைக் கட்சி ரீதியில் பிளவுபடுத்துவதே அரசின் நோக்கம் எனக் கண்டித்திரு. சோமசுந்தரம் அவர்கள் மாதாந்தம் 17-உ திகதியின்தாம் ஒழுங்கு செய்து நடத்தி வந்த பாடசாலைப் பிள்ளைப்பிடி உடைவடைப்பு, ஊரடங்குச் சட்ட நேரங்களில் வழிபாட்டிடங்களில் சகல சமயத்தவர்களும் கலந்துகொண்ட கூட்டுப் பிரார்த்தனைகளை திரு. சிவனிடம் பரம் அவர்கள் தலையெயிலேயே நடத்தினார். தமிழ்க் கட்சிகளுக்கு மத்தியில் என்னதான் குத்தி வெட்டு இருந்தாயும் இனத்தின் விடுதலைக்காக விரோதிகள், குரோதங்களை ஒதுக்கி தமிழினம் ஒன்றுபட்ட முடியும், ஒன்றுபட்டு வேண்டும் என்பதைச் செயலில்காட்டியவர்திரு. சோமசுந்தரம் அவர்கள். யாழ். மாநகர சபைக் கூட்டத்தில் பின்வரும் பிரேரணைமரபிக்கப்பட்டது: 'தமிழினத்தின் ஒற்றுமைக்காகவும், தமிழினத்தினதும், நாட்டினதும் விடுதலைக்காகவும் பெரிதும் பாடுபட்டவரும், இச்சபையின் கௌரவ உறுப்பினராக அர்ப்பணிப்புடன் தன்னமற்ற சேவை ஆற்றி இருக்கக்கூடியவரும், சபையின் நிர்வாகத்தைத் தமிழ் மொழியில் நடத்துவதற்கு உறுதுணையாக விளங்கியவரும், கனவானாகவும், கண்ணியவானாகவும் மதிக்கப்பட்டவரும்கூட விளங்கிய திரு. பிட்டர் சத்தியநாதன் சோமசுந்தரம் அவர்களுடைய மரணம் குறித்து வருத்தம் இச்சபை அவரது துணையியா திரும்பச் சமாதானம் சோமசுந்தரம் அவர்களுக்கும் அவரது குடும்பத்தினருக்கும், உற்றார் உறவினர்களுக்கும் தனது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறது. மேலும் இச்சபைக் கூட்ட நடவடிக்கைக் குறிப்புகளின் பிரதி ஒன்று சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்ட வேண்டுமெனவும் வலியுறுத்துகிறது."

சிறப்பு வழிபாடு

சென்ற மாதம் 15 ஆம் திகதி குரயிற்றுக்கிழமை மாலை 5.30 மணிக்கு, கீழுவையின் அறையில் (The challenge of the Cross) என்ற நாடக முறை வழிபாடு ஒன்று வாழ்ப்பாணம் சென்ற பிற்பாடு தேவாலயத்தில் நடைபெற்றது. உடுவில் மகனீசர் கல்லூரில் பழைய மாணவரைக் கொண்டு ஒரு குழு விளரால் நடத்தப்பட்ட இந்தச் சிறப்பு வழிபாட்டில் பல சபைகளிலுமிருந்து அநேகர் பங்கு பெற்றுப் பயனடைந்தனர். விசேட ஞானச் சேதங்களும் தனிப் பாடகரிலுள்ள குழுவினரும் பாடப்பெற்றன.

சிலுவை ஒரு புனித சின்னம் எனினும் அதை "எடுக்கவும்" அதை "சுமந்து கொள்ளவும்" விரும்புவவரின் பலரும் அச் செயலையிடு மேல்பாற தாற்பரியத்தையும் பலகாரம் புரிந்துகொள்வதிலும், சுயநலமும் சுயகொளவமும் சிலுவையைச் சுமப்பதிலும் நிறைவேற்றம் காணும் எனக் கொள்வது தவறு, மாறாக, சிலுவையின்புலம் இவையையெல்லாம் அர்ப்பணிக்கப்பட வேண்டும். [புழை, பெருமை யாலும் குப்பை யெனச் சேருத வேண்டும்.] இக்கேயல் சிலுவையைச் சுமப்பதறிது, சிலுவையைச் சுமப்பது வெட்டித் துக்குரியதெனக் கொள்வதும் தவறு. "மனிதர் முன் என்னை அறிக்கையெனுபவன் எவனோ பிதாவுக்கு முன்பாக அவனை நானும் அறிக்கையெனுபவன்" என நமது ஆன்டவர் கறியது சிலுவையை எடுத்துக்கொள்ள விரும்பும், எவனும் மனத்திற் கொண்டிருக்க வேண்டியது, பரமபிதர் சிலுவை சுமந்த பரமபிதர் பின்பற்ற இரட்சிய வழி எதுவுமில்லை. இந்தச் சிறந்த போதனைகளையே கீழுவையின் அறையில் எடுத்துக்கொட்டியது.

இச்சிறப்பு வழிபாட்டிற் சேர்ந்த காணிக்கை அடைந்தும் இனுவலில் தாபிதமாயிருக்கும் "நம்பிக்கை இல்லம்" என்ற வலது குறைந்த பிள்ளைகள் பரமபிதர் நிலையத்திற்கு நற் கொடைபராக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆதினப் பெண்கள் ஐக்கியம்— சிறப்புக் கூட்டம்

பாழ், ஆதினத்துப் பெண்கள் ஐக்கியத்தின் சிறப்புக் கூட்டம் ஒன்று சென்ற செவ்வாய்க்கிழமை ஆகஸ்ட் 31 ஆம் திகதி பன்னு வட்டுக்கோட்டையில் நடைபெற்றது. காலை 9.00 மணி தொடக்கமாக முழுநாட் கூட்டமாய் நடத்தப்பட்ட இக்கூட்டத்தில் சுமார் 50 ஆகத்தவர்பங்குபற்றினர்.

ஆரம்ப ஆராதனைகள் தொடர்ந்த நடந்த வேதப்படிப்பும், உரையாடல்களும், விசேட பேச்சு ஒன்றும் நிறைச்செய்ய முக்கிய அம்சங்களாயிருந்தன. திருநெல்வேலி ஆதினத்திலிருந்து சென்ற வாரம் வட்டுக்கோட்டையில் நடந்த விடுமுறைப் பள்ளியை நடத்த வந்திருந்த நாலு நல்லிளும் இந்தக் கூட்டத்தின் நிறைச்செய்த நடந்த உதவினர். லாலை ஆராதனையின் அருளுரையும் சாயந்தரக் கூட்டத்தின் விசேட பிரசங்கமும் அவர்களிலும் நிகழ்த்தப்பட்டன. தென் இந்திய சபையின் பெண்கள் செயல்கூடியதாயிருக்கும் ஊழியம், சமுதாயத்தில் அவர்களுக்

நற் செய்திப் பணி

[நற் செய்திப் பணி பற்றிய ஒரு கட்டுரையிலிருந்து தொகுக்கப்பட்ட சில சிந்தனைகள் கட்டுரை எழுதியவர் கனம் ஆ. வே. வேந்தாசன்.]

(முந்தோட்டி)

நடைமுறைப் பணி: நற் செய்தியைச் சொல்லுவதற்கு முன் நற் செய்தியைக் கேட்பவருக்கும் சொல்லுவவருக்கும் இடையே தொடர்பு ஏற்பட வேண்டும். இத்தொடர்பு இரு திசைகளிலும் இணங்கும் ஒன்று இருக்க வேண்டும். இத்தொடர்புக்குள்ளே நற்செய்தி இருக்கவும் வேண்டும்.

இன்று நம் நாட்டில் பொருளாதார நிலை மோசமடைந்து வருவதும் ஏற்புச் சந்தை மலிந்து வருவதும் பரந்தோரோடு வேதனைக்குள்ளாகுவதோடு இனிமேல் வாழ்வு இல்லாமைதே மேல் என்று அன்று குணமியான் தனதும் தனது பிள்ளையினதும் சாவுக்காக விற்று பொறுக்கியது போல விற்று பொறுக்கும் ஏழைகள், இறை அடியாளிகள், இவற்றும், எமது நாட்டில் இருக்கின்றார்கள். இவர்களுடைய வாழ்வுக்கு வளமுட்பு நற்செய்தித் தொண்டர்களை அழைக்கப்படுகின்றார்கள்.

அன்று எவ்வாறு நற் செய்தியைக் கொண்டு சென்றது ஒரு ஏழை விதைவையிடம், அவருக்கு நற்செய்தி கிடைத்ததும் அந்த விதைவையிடம் இருந்தே. இங்கே இருவரையும் இணைத்து இருவர் கூறமாவும் நமக்குச் செய்தி புலம் இறை முன்னிலையில் நாம் நின்ற பார்க்கும்போது நற் செய்தி எந்த இடத்திற்கும் போக வேண்டும் என்று புலப்படுகிறது.

தேவனோடும் நிற்கும் மக்களிடம் நற் செய்தியைக் கொண்டு செல்லுவோம். சாதாரண மக்களிடம் செல்லுவோம், வரம்புபோடு போராடுபவர்களிடம் செல்லுவோம். அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கு இயைக்கக் கொடுப்போம். அவர்கள் பெற்று அனுபவித்த இயேசுவின் பெருவிருந்தைப் பகிர்ந்து கொடுப்பார்கள்.

இன்று நமது சூழ்நிலையில் வாழும் புற சமய மக்களுக்கும் நமது திருச்சபை மக்களுக்கும் வேறுபாடு காண்பது ஒரு வகையில் அரிது. இருதிருத்தாரும் வழிபாட்டை ஒரு சடங்காசாரமாகவே எண்ணி நடத்தி வருகின்றார்கள். வாழ்க்கைக்கும் வழிபாட்டிற்கும் தொடர்பு அற்றநிலை காண்கிறது. வழிபாடு ஒருவனுடைய வாழ்க்கை முறையை மாற்ற வேண்டும். வாழ்க்கை முறையை மாற்றாத வழிபாடு குப்பை மேட்டுக்குச் சமம் என்று தான் கூறவேண்டும்.

இக்காரணத்தால்தான் அன்று இறைவாக்குரைப்போல் ஆமோஸ் வழிபாட்டுச் சூழ்நிலையில் இருந்து இறைவாக்கை உரைத்தான். இதேபோல் நாமும் வழிபாட்டுச் சூழ்நிலையில் நின்ற நற்செய்தி கூறவே அழைக்கப்பட்டோம். நீதி நியாயம் இல்லாத நினைத்ததை எல்லாம் செய்யும் ஒருவருக்கு நீதி நியாயத்தை இறை அருளோடு கூறுவது அவருக்கு நற் செய்தி.

குண்டரன பணி செய்யும் வாய்ப்பு இவையனை நமது பெண்கள் ஐக்கிய அகத்தவரின் கேட்டறிக்கையுதையிருந்தது.

நியாயம் தண்ணீரைப் போலவும் நீதி வற்றாத ததியைப் போலவும் புரண்டு வரக்கூடியது. (அப்போ. 5: 24.)

உங்கள் மீறதங்கள் மீறினவன் உங்கள் பாவங்கள் பதைத்தென்றும் அந்வேக நிதிமரணத்துக்குப் பரிதானம் வாங்கி ஒவ்ருவாசலில் ஏழைகளின் நியாயத்தைப் புரட்டுகிறீர்கள் (ஆமோ. 5: 12)

இத்தகைய மக்கள் வழிபாட்டுக்காக ஆவனம் சென்றார்கள். இவர்களுடைய வாழ்வில் இருந்திருந்த இதை இவர்கள் அறியவில்லை. அவர்கள் அறிவாததை அவர்களுக்குக் கூறுவது நற்செய்தியல்லவா!

பெருமேலைத் தேடாதேயும் கேள்; கிவ்விலும் சேராதீர்கள்; உயர்செய்யுக்கும் போகாதேயுங்கள்; ஏனென்றால் கிவ்விலும் சிறையுட்புரையும் பெருமேலைப் பாரணத்தையாவும் போலும்; (ஆமோஸ் 5: 5.)

வழிபாட்டுத் தலங்களுக்கும் வாழ்க்கைக்கும் தொடர்பு இல்லை; வழிபாடு ஒருவனுடைய வாழ்க்கையை மாற்றவில்லை; மாறாக மனத்தின் வழிபாட்டு முறையை மாற்றி அதன் பெரியபாற நிரப்பி காணுகின்றான், என்பதை அறிந்த ஆமோஸ் வழிபாட்டுத் தலங்களைப் பாராய்ப் போகும். ஆகையால் பாராய்ப் போகாதும் நித்தியமுமானதைத் தேடுங்கள் என்று அழைக்கவந்ததார். இவ்வாறு கூறியவர் மனிதனோடு உடனடியாக எது என்று காட்டுகின்றார். எந்த தவறாதேடுங்கள்; அப்பொழுது பிழைப்பீர்கள். (ஆமோ. 5: 15) ஆமோஸ் இறைவாக்குரைந்து நற்செய்தியைப் படிப்படியாகக் கூறியது போல் மக்களுடைய வாழ்வுக்கும் வழிபாட்டுக்கும் தொடர்பு இருக்கின்றதார் என்று அறிந்த அவர்களுடைய தவறை எடுத்துக்காட்டி, இறை முன் அழைத்ததுபோல நாமும் பணி செய்யவே அழைக்கப்பட்டோம்.

ஒரு சில மாதங்களுக்கு முன் பாலியக் குற்றவாளிகள் சிலுவைத் திசை அதுபாட்டுத் தாள் பேசிக் கொண்டு இருந்தபோது அவர் சொன்னார்! "வழிபாடு ஒருவன் மாற்ற வேண்டும். வாழ்க்கைக்கும் வழிபாட்டுக்கும் தொடர்பு வேண்டும். சட்டத்தால் பிணைக்கையோ நாட்டையோ திருத்த முடியாது, அன் பிணைத்தான் திருத்த முடியும், இந்த அன்பு வழிபாட்டால்தான் வகுப்பு; தீயானத்தால் வரும். அன்புள்ள மாரிக்க அனுபவம் உள்ள ஊழியர் நமக்கு இல்லை. இக்காரணத்தால் இவ்வினை பிணைக்கே நேர் வழிப்படுத்த முடியவில்லை." இவ்வாறு அவர்தம் கருத்தை வெளிவிட்டார்.

மக்கள் நேர் வழிப்பட்டு வேண்டுமானால் வழிபாடு வேண்டும், வழிபாட்டுக்கும் வாழ்வுக்கும் தொடர்பு வேண்டும். இத்தகைய வாழ்வு பலருக்கு நற்செய்தியாக அமையும், ஆகையால் வாழ்க்கை முறையையே ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்; அதன்பின் நற்செய்தியைக் கூறவேண்டும், கூறும்போது பிறரைப் புண்படுத்தாத வகையிலும் அவர்கள் மிகச்சொர்க்க ஒன்றும் தெரியாதவர்கள் என்று எண்ணியும் நற்செய்தியைக் கூறக் கூடாது. ஏதோ ஒரு வகையில் நல்ல தொடர்பு ஏற்பட்ட பின்னரே நற்செய்தி கூற ஆரம்பிப்பது நல்ல ஆலோசனையாகும்,

பிள்ளைகளுக்கான விடுமுறைப் பள்ளி

சென்ற மாதம் 23 ஆம் திகதி தொடக்கம் 29 ஆம் திகதி முடியும் வரை பாழ் ஆதினச் சபையின் பிள்ளைகளுக்கான விடுமுறைப் பள்ளி வட்டுக்கோட்டையில் நடைபெற்றது. சுமார் 225 பிள்ளைகளும் 25 ஓய்வுநாட்பாட்காலை ஆசிரியர்களும் இந்த எட்டுநாட்பள்ளியில் சேர்ந்த கொண்டனர். ஆதினத்திலும் நடத்தப்படும் முன்னு சிறுவர் இல்லங்களைச் சேர்ந்த பிள்ளைகளும் சபையின் பிள்ளைகளோடு சேர்ந்து இப்பள்ளியிற் பங்கு கொண்டதும் யாவரும் அங்கே விடுதிபோட்டு இருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

திருநெல்வேலி ஆதினத்தேச் சேர்ந்த நாலு விடுமுறைப் பள்ளிப் போதகர்களின் வட்டுக்கோட்டையில் நடந்த இப்பள்ளிக்குத் தலையாளராயிருந்த நடத்தினர். இவர்களின் புதற்பயிற்சி முறைகளும் இவர்கள் அறிமுகப்படுத்திய உபகரணங்களும் அவர்கள் உபயோகமுறக் கனம் இப்பள்ளியைச் சிறப்பாய் நடத்த உதவின. பிள்ளைகளும், இவற்றின் உதவியால், படிக்க வேண்டியவற்றைத் தீவிரமாகவும் சுயமயாகவும் படிக்கக்கூடியதாயிருந்தது. இந்த விடுமுறைப் பள்ளி அனைவருக்கும் ஒரு மகத்தான அனுபவமானது.

இந்த விடுமுறைப் பள்ளியில் கடைசி நாளை குரயிற்றுக்கிழமை மாலை 5.30 மணிக்கு இப்பள்ளியின் கடைசி நிறைச்செய்தும் ஒரு விசேட வேண்டுகோளும் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருக்கையால் சேர்ந்தோர் பார்க்கும்படி அழைக்கப்பட்டிருந்தனர். கற்பிப்பதற்கான உபகரணங்களையும் இப்பள்ளியில் பிள்ளைகள் செயல்கூடியதாயிருந்த வரைதல் முதலிய அவைகளையும் சபையார் பார்த்து மகிழ்ந்தனர்.

மரணம்

க. வைத்தியங்கம்

அனாவட்டிச் சபையின் ஆர்வம்மிக ஆகத்தவர்களில் ஒருவரும் அச்சபையின் செயலாளராகத் தற்பொழுது கடமைபாற்றி வந்தவருமான திரு. கந்தையா வைத்தியங்கம் சென்ற மாதம் 4 ஆம் திகதியன்று தமது 57 வது பரவயத்தில் மாறிப்படைப்புச் சரணமாய் மரணமானார்கள். கட்டுவகுபுலம் மகா வித்தியாலய ஆசிரியராகக் கடமை பார்த்து வந்த இவர் கைக்குடைய நன்மதிப்பையும் பெற்ற சமூகத்தொண்டலுமே வளங்கினார்.

அடுத்த நாட்பிற்பகல் மாண்புபட்டியிலுள்ள அவர்கள் இவ்விதத்தில் மெய்தல்க்கை ஆராதனை ஆரம்பமாயின. ஆராதனைக்கு முன்பதாக ஏராளமான மரத்திற் சனங்கள் மரத்திற் கட்டுவகுபுலம் மகா வித்தியாலய ஆசிரியர், பழைய மாணவர், மாண்புபட்டிச் சரணுத நிலையம், வன்னுவர் மகா சபை, பொதுசனம் ஆகியவை சார்பில் இவர்களுக்கான வழிப்பெட்டன.

கனம் N. W. G. சுருணராஜா அவர்கள் இறுதி ஆராதனை நடத்தினார்கள். கனம் E. D. இராசரத்தினம், கனம் S. மனோபவன் உதவிபுரிந்தனர். கனம் சேவக சாம் அல்பிரெட் பிரசகி எழும்பு, கனம் A. V. பேசுக்காரன் பாராட்டகரையும வழங்கினார்கள். மெய்தல்க்கை அனாவட்டித் திருச்சபைச் சேர்ந்தவர்களும் சாம் அல்பிரெட் அவர்களின் உதவியுடன் கனம் N. W. G. சுருணராஜா அவர்களிலும் மெய்தல்க்கைச் செய்தி வைக்கப்பட்டது.

EDITORIAL

The Tamils and the Polls

Five years have sped by, quickly, since the last General Election in Sri Lanka. The Tamil leadership finds itself on the eve of another general election divided into three identifiable groups.

The TULF, under the leadership of Mr. A. Amirthalingam, the Leader of the Opposition and the Secretary General of the Party, has stated the position of the party very clearly.

Though not concealing the fact that the government and the TULF are 'wary' of each other, Mr. Amirthalingam has said with a good deal of candour, that 'Dialogue' is still the answer to the Tamil Problem, not only because it has been fruitful in solving certain sensitive issues but more importantly because it is the only way of continuing the Tamil 'struggle' without a mass sacrifice of youth on the altar of an *Eelam* concept which is yet to take a viable form.

In the meanwhile, the expatriate Tamil community abroad, fresh from the *World Tamil Eelam Convention* held in Nantuet, New York on July 3rd and 4th this year, has envisioned what it calls "the proper prioritisation" of the critical issues facing the Tamils today.

The expatriate group appears to be critical of the TULF Dialogue with the government, holding that the Vaddukoddai Convention Resolution which was included in the TULF Manifesto of August 1977, and endorsed by the voters at the General Election of 1977 is 'inviolable' and cannot be compromised without a fresh mandate from the Tamils.

The third group of Tamil leadership having its base in Sri Lanka is more closely knit in its political ideologies with the expatriate group abroad with whom they are in constant contact.

This group, of a younger strain than the TULF accredited leaders, while remaining faithful to their guru, *Thanthai Chelvanayakam*, appears to incline more to the view that freedom is a far more heady emotion than a sense of security.

It is, without doubt, unfortunate that Tamil leadership in the country at this crucial moment in the island's political annals, is divided, although the common thread of self-determination runs through its central purpose.

Two Left Parties from the South have tried to cash in, on this situation. The SLFP (S), at a closed door confab, in Jaffna of SLFP (S) members and supporters of the North, has according to news reports, offered to implement the Bandaranaike—Chelvanayakam Pact of 1957 and make regional autonomy a reality.

According to the leader of the SLFP (S) Group which visited Jaffna, Mr. K. B. Ratnayake (former Minister of Sports) the SLFP—LSSP—CP Coalition of Mrs. Bandaranayake could not make any headway from 1970—1977, with regard to the Tamil problem, because there was little co-operation then forthcoming, from the elected representatives of the Tamils.

The JVP Leader, Mr. Rohana Wijeweera is reported to have held a packed gathering enthralled at the Chunnakam Market Square on 25-8-82 when with two others of his Party he addressed a mammoth meeting believed to be of JVP supporters in Jaffna.

His analysis of the present political situation, portending a debacle for the UNP and his subtle references to a secret pact between the TULF and the UNP appear to have been received with loud applause by the crowd that had gathered at the Market Square. Both Left Parties used as their sales pitch, the 'dialogue' that had taken place between the TULF and the UNP government.

In our view it is good for Left Parties who hold political meetings in Jaffna to heed the advice of Robert Montgomery concerning 'applause'—'Enjoy it but never quite believe it'.

When all is said, the unhappy truth remains that the Presidential Election and the General Election to follow, finds the Tamil leadership entering into a thicket of uncertainty with no perceptible chances of the leaders agreeing on a common line of action.

A new dimension in the TULF 'struggle' since August 1977, has been, without doubt, the emergence of the expatriate Tamil groups abroad as a force to be reckoned with, in national politics in Sri Lanka.

But in this context, it is prudent in our view that we also heed the note of warning sounded by the Central Committee of the WCC on the subject "Violence, non-violence and the struggle for social justice:—

"Those who live outside a particular social conflict should do well to be wary of handing out advice whether towards violent or non-violent strategies when it is not they but others who will be called upon to pay the price of following it.

In particular, those who sit comfortably close to the world's socio-economic pyramid must be sensitive to the severe limitations their influence places on their giving moral advice to others less placed",

Rome — in the Steps of the Apostles

To one living in the twentieth century Rome offers a three dimensional presentation of a by-gone age indelibly frozen in stone, in marble and in paint. It is not a denial of the Rome of today. It is there of course, set against the back drop of the ruins of a yesterday. Corinthian pillars and crumbling triumphal arches share the landscape with towering structures of steel and concrete. It only means that having visited the city one cannot leave it without falling under the spell of its dynamic past. It was my good fortune that during my short stay in Italy, I had for my guide one who shared my interests. Touring the city in her company was a truly rich and rewarding experience. This way I was also saved the usual stereo type information handed out to short term tourists by registered guides!

The impact of Rome on a student of history is profound. At every turn the eye meets ruins and monuments that speak of a once powerful military empire and its fabulous culture; of the splendour that must have been ancient Rome. Yet to me its fascination faded as I came face to face with the innumerable physical evidences that gave life and reality to events recorded by the writer of the Acts of the Apostles. As we walked the byways once frequented by the Apostles and the first Christians, I could not escape the conviction that we were on hallowed ground—ground where Peter, Paul and others had witnessed to a faith that was stronger than the fear of torture, of death, of humiliation. This had been the testing ground for the Christian Faith. A place where a faith was tested as no other faith has been tested before or since, and emerged as the Church victorious, the nucleus of a religion that today spans the farthest corners of the world. Jesus handed the keys of his Kingdom to Peter and Peter was faithful to the trust.

The narrow Appian Way, paved with large, flat stones leads to the catacombs where the early believers met for secret worship. Not far away is the spot where Peter, fleeing from Rome, saw a vision of the Master walking towards city..... and Peter exclaimed: Domine, Quo vadis?..... Whither goest Thou, Lord? To which Jesus replied: I go to Rome.... to be crucified again..... and Peter ashamed, turned back and returned to Rome. History tells us how he was arrested on his return. We visited the Basilica of St. Peter-in-Chains, to stand before the glass fronted casket containing the chains that once bound Peter. The magnificent St. Peter's Square where the historical Church that commemorates Jesus' great commission to Peter; and on the outskirts of the city wall the Basilica of St. Paul, built on the site where Paul was buried. All these stand as living memorials to the birth of the Christian Church.

If I had to single out places that moved me most I would without any hesitation pick out (1) The Sistine Chapel, in the Vatican and (2) The Catacomb of St. Calistus.

(1) To reach the Sistine Chapel, one walks through long galleries packed with a wealth of relics, some dated many years before Christ; into a series of ante rooms whose ceiling and walls are covered with beautiful works of art by the great masters. Through these paintings Raphael, Bernini and others have expressed their individual interpretation of Biblical themes and events. The halls eventually lead to the historically renowned chapel, the private chapel of the popes where the Conclave meets to elect its new Pope. The Sistine Chapel is a place of great beauty, grace and magnificence. It is as if its builders spared nothing to make it the loveliest chapel in the world. The guide book says, Michelangelo took four years to paint the ceiling of the chapel (seated on a scaffolding and working with his head thrown back) and another seven years to complete the work on the large expanse of wall on the left side of the altar. The ceiling is done in a series of panels picturing scenes from the Old Testament, depicting chiefly the story of the Creation and the Fall. On the large single wall is Michelangelo's own exposition of the Last Judgement. Seated there, on the step circling the altar space, caught in the splendour of it all, one feels dwarfed, inadequate and humbled in the face of works of this dimension and artistic perfection.

(to be continued in a subsequent issue)

Saraswathy Somasundaram

5, Hillvale Circle,
Hills of Skyline, Wilmington,
Delaware 19808,
U. S. A.

Nuffield School for the Deaf and Blind

The Church Missionary Society of England has sent Miss Helen Moorehead of Belfast, North Ireland to serve on the staff of Nuffield School for the Deaf and Blind at Kaitady, Jaffna.

A Graduate of the University of Birmingham and specialised in the education of the Deaf, Miss Moorehead had taught at CSI School for the Deaf in Madras for three years.

At Kaitady her special responsibilities will be training children of the youngest classes in speech and lip-reading.

In brief

○ The Passport Office in Jaffna will be housed in the old Kachcheri buildings opposite the New Secretariat. Passports to India, Pakistan and Middle East countries only will be issued at the Jaffna Office for the present. The Office will function from 15-9-82.

Registered as a Newspaper at the G.P.O., Sri Lanka under No. QB/59/300/26/82.
Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India at Sri Saranganatha Press, Kankesanthurai Road, Jaffna on Friday, 3rd September 1982 and published by Mr. Alvappillai Rajasingam, 330, Navalar Road, Jaffna.